

LAIVAS

No. 5. Metai VII

Sausio-Jan. 29, 1927

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,
2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

E v a n g e l i j a .

L e k c i j a .

ROM. 13, 8-10.

MATO 8, 23-27.

NIEKAM nieko kita nebukite skolingi, kaip tik kad kits kita mylėtumėte; nes kas artimą myli, tai įvykino įstatymą. Nes įsakymai: Nesvetimoteriauk, neužmušk, nevogk, neliudyk melagingai, negeisk ir kiekvienas kitas įsakymas yra apimamas šiuo pasakymu: Mylėk savo artimą kaip pats save. Meilė nedaro nieko pikta artimui. Taigi, įstatymo įvykinimas yra meilė.

ANO metu Jėzus išgė į laivelį, ir jo mokytiniai sekė jį. Bet štai, juroje pakilo taip didelė audra, kad laivelis buvo bangų apipiltas, jis gi miegojo. Jo mokytiniai priėjo prie jo ir pažadino jį, sakdami: Viešpatie, gelbėk mus, žunama. Jėzus jiems tarė: Kodel esate bailūs, jūs žmonės menko tikėjimo? Po to, atsikėlęs, jis davė paliepiamą vėjams ir jurai, ir pasidarė didelė tylą. Žmonės gi stebėjosi ir sakė: Kas gi jisai yra, kad vėjai ir jura jo klauso?

MALDOS APAŠTALYSTĖS INTENCIJA.

*Abelnų Intencija Vasario mėn. 1927
skirta Šventojo Tėvo, Pijaus XI.*

*Kaž Jaunuomenė Sekty Šv. Aloyzo
Pavyzdį.*

Gruodžio 31 d. 1926 m. Romoje Šv. Petro bazilikoje įvyko didelės iškilmės. Minėta 200 metų sukaktuvės nuo pakėlimo dienos į šventųjų skaičių Aloyzo Gonzagos, katalikiškos jaunuomenės g'obėjo.

Net iš Jungtinių Amerikos Valstybių nukeliavo Romon jaunų vyrų ir vaikų iš kolegijų ir mokyklų įteikti Šv. Tėvui kata-

likiškųjų mokyklų auklėtinių vardus, kurie pasiryžo sekti Šv. Aloyzo gyvenimą.

Svarbiausias Šv. Aloyzo gyvenimo pažymis, kad jis troško visame išpildyti Dievo valią. Tas padarė jį didvyriu — pergaletoju.

Kuomet jis suprato, kad jo pašaukimas yra būti vienuoliu, niekas jo negalėjo jo atlaikyti.

Šios intencijos tikslas yra, kad mels-tumės, idant jaunuomenė su Dievo pagalba įgytų tvirtą budą ir ištvirtų ištikimą Dievui ir geriems darbams.

Šeimynos Reikšmė.

Kas stoja moterystėn, tas turi gerai žinoti, kas yra šeimyna ir kokia jos reikšmė ir užduotis. Nuo to labai daug priklauso pačios šeimynos ir, net žmonių jos laimė arba nelaimė.

Moterystė sulyg šv. Povilo Apaštalo žodžių yra Kristaus ir Jo Bažnyčios atvaizdas. Kaip Kristaus ir Bažnyčios vienybė duoda Dangui milijonų milijonus gyventojų, o žemei milijonus geriausių žmonių, gi valstybei minių minias ištikimiausių, dorų piliečių, taip panaši turi būti moterystės vienybė, kuri tveria šeimynas.

Šeimyna yra žmonijos lopšys, Dangaus įstaiga, visų pirmučiausioji mokykla.

Kam kam, bet krikščionims katalikams tą šeimynos reikšmę reikia visuomet gyvai atminti.

Jeigu suėję moterystėn vyras ir moteris sudaro Kristaus ir Bažnyčios vienybės atvaizdą, tai kaip juodu turi jausti priedermę būti šiems panašus.

Kristus yra amžinai šventas, tobulas, Jo Bažnyčia — nekalta, be jokios dėmės sutepties, taigi moterystėje vyras ir moteris labai gyvai turi į Kristų ir Bažnyčią žiūrėti ir stengties jiems panašėti.

Tik vyras ir moteris, kurių siela ir dvasia bus persigėrusios perdėm Kristaus ir Bažnyčios dvasia, kurių gyvenimas bus gražus Kristaus ir Bažnyčios gyvenimo atvaizdas, pajėgs padaryti, kad jų šeimyna bus ne tik žmonių lopšys, bet Dangaus įstaiga, gaminanti jam gyventojų-piliečių, tobu-

liausia mokykla, auklėjanti doriausių žmonių ir užpildanti jaisiais žemę.

Aukščiau minėjau, kad vyro ir moteris, sudarančių šeimyną, dvasia turi būti perdėm, iki slapčiausiam jos kampeliui, persigėrusi Kristaus ir Bažnyčios dvasia, nes tik tuomet ji yra užtektinai galinga atlikti savo užduotį.

Yra vyrų, yra moterų, kurie garbina Kristų, yra Jo Bažnyčios nariai, bet kaip tolimos yra jų dvasios, kaip dar jos mažai panašios. Nes sukalbėti savo maldeles, išpildyti svarbiausias tikėjimo priedermes, tai dar nereikią persisunkti Kristaus ir Bažnyčios dvasia. Tai silpnai atsilieps šeimynos gyvenime, tai sudarys tik viršųjį nudažymą.

Kristaus ir Bažnyčios dvasia bus užviešpatavusi šeimynos gyvenimą, kuomet šeimynos nariams švenčiausiu dalyku bus Kristaus įstatymai ir Bažnyčios nurodymai, o Kristaus dorybių palikti pavyzdžiai karščiausiu troškimu, didžiausiu širdies pageidavimu.

Tik tokis vyras ir moteris, tapę tėvu ir motina, bus tikriausioji ir tobuliausioji žmonijos mokykla.

Imkime pavyzdžiu Šventąją Šeimyną — Juozapą, Mariją ir Kudikį Jėzų. Prisižiūrėkime į tos šeimynos narių dvasią ir dorybes. Nerandame dorybės, kuri tenai nebutų praktikuojama ir mylimą; nėra tų gražių darbų, kurie tenai nebutų daromi. Čia tai tikroji žmonijos mokykla.

Štai Juozapas žino savo Sužiedotinę Mariją kaipo šventą, nekaltą, o, pa-

ēmęs ją į savo namus, mato nesčią. Suskauda jam širdį, tamsios nežinojimo mintys narsto po jo galvą. Bet kadangi jis buvo teišus, doras, jis nesi-skubina kaltinti savo sužiedotinės, nekalia tos paslapties viešumon, neišneša prieš ją skundo; jis mąsto savyje ją slapta apleisti.

Pats Dievas nustumia debesį, kuris buvo beužgulęs tą naują šeimynėlę. Jis apreiškia šv. Juozapui didžiąją Dievo Sunaus įsikunijimo paslaptį, kuri įvyksta per Mariją, jo sužiedotinę.

Nuslenka abejonių slogutis nuo Juozapo širdies ir ji prisipildo ramybe, džiaugsmu, malonumu, viltimi ir giliausiu dėkingumu Dievui už parengtą žmoniškai didžiausią malonę.

Kiek daug ir kokių kilnių dorybių matome tolimesniamė tos Šeimynos gyvenime.

Reikia jai keliauti Betliejun, ten pritirti nuo žmonių paniekos ir atmetimo dėl neturto; reikia jai gyventi gyvulių kutelėje ir ten susilaukti pasaulio Atpirkėjo; reikia bėgti į Egiptą ir ten gyventi tarp svetimų ir dagi stambeldžių; reikia grįžti ir gyventi neturte Nazarete.

Ar tie visi vargai suardo jų šeimyninę laimę ir meilę? Ne. To nepaminėta niekur. Priešingai, aiškiai matyti, kad jų meilė tobulėja, auga ir įgauna dangiškosios meilės jėgų.

Šventas Juozapas dirba savo sunkų darbą ramiai, be nusiskundimų, be išmėtinėjimų ir prikaišiojimų kam nors. Visame jis vadovaujasi nepaprastu malonumu ir meile.

Marijos visą, gyvybę sudaro ne

kas kita, kaip meilė savo Dieviško Sunaus ir Juozapo. Ji jiems gyvena. Ji save kaip ir rodos užmiršusi yra.

O Jėzus, Dievas tapęs žmogumi, yra jiems paklusnas. Jis klauso abiejų su tikriausiu atsidėjimu, meile ir išsižadėjimu. Jis pilnas džiaugsmo galjis kame nors pagelbėti savo šv. Motinai ir Globėjui.

Jei šiandien pasaulis turėtų daug tokių šeimynų, kurių tėvas būtų atvaizdas šv. Juozapo, o motina šv. Marijos Panos, tai turėtume labai daug vaikelių, kurie panešėtų į Kudikį Jėzų.

Da iš netobulų tėvų katalikų susilaukiame nemažai vaikelių, kurie vėliau lieka Jėzaus tikri sekiojai ir Jo dorybių mylėtojai ir nešiojai, o kas būtų, jei tarp tėvų rastųsi daugiau tikrųjų Juozapo ir Marijos sekiojų.

Nelaimingas pasaulis, kad jame šiandie nedaug šeimynų, panašių į šv. Šeimynėlę. Da nelaimingesnis jis taps, jei šių skaičius dar sumažės. **V. K.**

Šv. Teresė Vaikelio Jėzaus.

Dr. V. Padolskis.

(Taša).

Ir kas čia ją taip traukė? Tai troškimas didesnės Dievo garbės, noras melstis už kunigus, už nusidėjėlių atsivertimą. Buti "sielų motina" — štai karmelitės pašaukimas. Apaštališku temperamentu apdovanota, žmonių sielų meilė ją traukė kas kart didesniam savęs pasiaukojimui gailėstingai Dievo meilei, kad išprašytų nusidėjėliams atsivertimo malonę. Išgirdus kalbant, kad nusidėjėlis Pranzini, dėl žmogžudysčių nuteistas mirtin, nenorėjo atsiversti, Teresė karštai meldžiasi už jį aukodama Dievui Kristaus Atpirkėjo nuopelnus ir šv. Bažnyčios dvasios turtus. Ji jaučia, kad jos maldos nenueis niekais, ji tik prašo Dievo, kad tas "jos pirmas nusidėjėlis" Pranzini "jos paguodai" parodytų kokį nors išviršinį gailėsio ženklą. Ant rytojaus ji greit peržiūri laikraštį: "Pranzini be išpažinties, be absoliucijos įžengė ešafotą; dar akymirkšnįs ir jo kunas kybos ore. Tik štai Pranzini atsigręžia, puola prie kryžiaus, kurį jam kunigas paduoda, ir tris kart bačiuoja švenčiausias žaizdas!" Tai buvo mano prašytas ženklas. Pradedant nuo šios valandos mano troškimas gelbėti sielas didėjo diena iš dienos. Aš girdėjau, rodos, Kristų, kurs man tyliai sakė, kaip anuo metu samarietei: "Duok man gerti". Bet juo daugiau aš Jam duodavau gerti, juo didėjo mano mažos sielos troškimas".

Pirmas žingsnis Karmeliaus link tai tėvelio sutikimas. Ir visai p mąstė, kaip čia jam pranešus savo pasirizimą. Taip svarbiam momente, kur tėvelis turi sprendžiamąjį balsą, Teresė šaukė pagelbos aukštojo dangaus. Pagaliaus ir trokštamoji proga pasitaikė. Buvo tai Sekminių diena. "Po pietų, sugrižus po mišparų,

rašo ji, radau pageidaujamą progą. Tėvelis buvo nuėjęs atsilsėti darželin ir tenai, rankas susiėmęs, gėrėjosi gamtos grože. Saulė savo spinduliais auksino didžiųjų medžių viršunes ir maži paukšteliai čiulbėjo savo vakarinę maldą".

šviesa; aš jutau, jog ramybė gludėjo jo širdyje. Nei žodžio nesakiusi, akyse ašaroms bemirksint, priėjau atsisėstų šalip jo. Neapsakomu malonumu veizėjo į mane ir, glausdamas mane prie savo širdies, prabilo: "Kaš tau yra, mano karalaite, pasakyk man!"... Paskui, pakilęs it savo jausmams paslėpti, palengvėl vaikštinėjo, nuolat glausdamas mane prie savęs".

"Verkdama, aš šnekėjau apie Karmelij, apie savo norą netrukus ten įstoti; tada ir jis pats pravirko. Tačiau nieko nešakė man, kas but galėjęs atitraukti mane nuo mano pašaukimo.

Galop, apturėjus tėvelio sutikimą, Teresės veidas nušvito. Tačiau ne ilgam. Prasidėjo kiti žygiai, kiti vargai, nepasisekimai. Pirmiausiai tai smarkus dėdės pasipriešinimas jos taip kilniam pasirizimui. Tačiau po karštų Teresės maldų, apšviestas dangiška šviesa, ir jis sutiko. Bet užtat Karmeliaus viršininkė griežtai atsakė ją priimti prieš jos 21 metus, ir, jei priimtų, tai tik su ypatingu vyskupo leidimu.

Niekas iš čia nelaukė panašaus atsakymo. It replėmis sugniaužta širdimi, Teresė apleido vienuolyną. Dabar jai rodos žuvę visi jos kilnus siekimai, Karmeliaus durys ant visados jai užvertos. Bet tėvelis dar vis ją ramina, žada ją nusivežti ir į Bayeux prie vyskupo; gal ten bus išgautas reikalaujamas sutikimas.

Negaišdami juodu keliauna į Bayeux tikėdamiesi nors čia išgauti galutiną tei-

giamą sprendimą. Drebančia širdimi Teresė žengia į vyskupo rumus, jo kambariu. Ji tikėjos, kad tėvelis už ją kalbės, bet Liudas pavedė jai pačiai išsiaiškinti savo siekius, troškimus. Tad čia jai tenka pergalėti savo didį baiktumą, kuris iki šiol ją taip slėgė. Pasiinformavęs, vyskupas užklausė ar senai jau geidžianti įstoti Karmeliun?

“Taip, Jusų Malonybe”, atsakė jiai: “jau labai senai.

“Pažiūrėsim,” prabilo juokdamasis kun. Reverony, tačiau dar negali būti penkiolika metų.

“Tiesa, atsakė ji, tačiau negalima nė daug metų atimti, nes aš troškau Dievui pasiaukoti nuo trijų metų amžiaus”.

Vyskupas pasitenkino gautomis žiniomis. Tačiau norėdamas pirmiau pats pasikalbėti su vienuolyno viršininke, galutinai atsakymo dar nedavė. Tuo tarpu jis tik pasiūlė važiuoti Romon kartu su kitais maldininkais, ir jei iki to! leidimo negautų, galėsianti apie tai kalbėti pačiam Šventam Tėvui. Bet Teresė jau gerai žinojo priešingą vienuolyno viršininkės nusistatymą. Matydama, kad jos planai jau vėl žlugę ir dalykai kas kart labiau painiojasi, Teresė nepakėlė vidujinio skausmo ir, vyskupo akyvaizdoj, pravirko gailiomis ašaromis.

Bet ir vėl Teresė ieškojo kitos išeities. Susidarius taip nepalankioms aplinkybėmis, pasiūlymas keliauti Romon patiko. Tik ten esant, negavus vyskupo sutikimo, ji galės kreiptis į Šventąjį Tėvą. Ir taip galėsianti pasinaudoti įmonėmis savo pasirūšimui išpildyti.

Kartu su Celina ir tėveliu, bei maldininkų buriu, 4 d. lapkričio ji išsirengė šiai tolymai kelionei. Paryžiuj ji aplanko Pamelės Švenčiausios Pergalės bažnyčią, kuri tiek daug malonių suteikė mažytei Teresei. Tai ji savo šypsena pagydė ją sergančią ir dabar jos sielą pripildė didžiu ramumu. Aplankius garsiąją Saldžiausios

Jėzaus Širdies baziliką Montmatre, joje pasiaukojus Saldžiausiai Jėzaus Širdžiai, iškeliaavo Italijon.

Kelionė buvo ilga, bet maloni. Šveicarijos debesis remianti, amžinu sniegu apkloti, kalnai žavėjo keleivius. Jų išlaiduos dar žaliavo pievos, medžiai. Kalnuos šen ten matės išsiblaškę bakužės, kur-nekur baltavo bokštas. Ir Teresė atjautė ši gamtos grožį, o jos lupos šnabždėjo Visatos (Tvėrėjui karštą, iš širdies gelmių besiveržiančią malda.

Veikiai išnyko iš akių Šveicarijos Alpės, jų šlaitus puošiantys kaimai. Prašvito mėlynas Italijos dangus. Kiek džiaugsmo sukėlė šis svajotas pasaulis keleivio širdy!

Atvykę Milanan, veikiai pradėjo lankyti jo garsenybes. Gražioji katedra, baltu marmuru išpuošti kapai, įsmigo Teresės akysna. Ji juos lankė su pasigerėjineeija, jos gondolierių šukavimai, senonu. Nemažiau įspudžio padarė jurinė Vėbiniai dožų rumai. Užvis gražiausia atmintis tai Loreto dievinės šeimos nameliai. Kiek tat malonumo mindžioti tą pat žemę, palytėti tas pat sienas, kur gyvenono, vaikštinėjo pats Kristus. Teresė neaplenkė nei Neapolio, nei tiek amžių po lava išmiegujusios Pompejos. Viskas tai buvo malonu, gražu, tačiau širdis ją traukė kitur, į Romą, prie savo kelionės tikslo. Pagaliaus atvyko ir Romon, katalikiškojo pasaulio sostinėn. Apaštalių ir kankinių krauju jos aplaistyta žemė, visiems primena pirmuosius krikščionystės amžius.

(Bus daugiau).

Tretininkų Žinios.

Tretininkų pareigos.

Yra labai garbinga būti kokios nors prakilnios draugijos nariu. Bet kad tasai priklausymas prie draugijos būtų tikrai garbingas, narys turi butinai pildyti tosios draugijos įstatus. Kitaip jo priklausymas yra vien bergždzias vardo nešiojimas, net kartais gali būti ir kenksmingas. Jeigu narys nepildo savo draugijos pareigų, pašaliečiai tuomi labai piktinasi. Ir iš tokios narystės yra daugiau bloba, negu gera.

Taip yra ir su Tretininkų Santvarka. Yra prakilnu būti tosios santvarkos nariu; lygiai yra garbinga nešioti tretininko ar tretininkės vardas. Bet kaip dažnai atsitinka, kad vienas kitas tretininkas ar tretininkė savo nedoru elgimusi žemina santvarkos vardą ir pikcina katalikus žmones, kurie gal ir būtų kuomet nors norėję siekti tobulybės, bet matydami nedorus tretininkų pavyzdžius nenori nė girdėti likti tretininkais. Tokiu budu jie nustoja daug Viešpaties Dievo malonių, net gali pažeisti savo išganymą. Ir vis per blogą nedoro tretininko ar tretininkės pavyzdį.

Kuomet asmuo įstoja į Tretininkų Santvarką, jisai turi rupintis pildytą santvarkos įstatymus arba taip vadinamą "regulą". Jeigu žmogus nori likti tretininku vien dėl gero vardo ar tuščios garbės, šimtą kartų būtų geriau, kad jisai visai tretininku nebutų. Tretininkas, todėl, turi gerai savo pareigas pažinti ir turi rupintis jas gerai atlikti. Tokiu budu tik-tai jisai turės didelės naudos sau ir kitų žmonių išganymui.

Svarbiausios tretininkų pareigos yra šitos:

1. Kiekvieną dieną: kalbėti 12 Tėvumų, 12 Sveika Marija ir 12 Garbė Dievui Tėvui. Jeigu galima, tai vieton šitų

maldų verčiau kalbėti "Officium Parvum" arba Švenč. Panos Marijos brevijorių. Kalbėti maldas prieš ir po valgiui. Padaryti nors trumpai sąžinės sąskaitą. Jeigu tiktai aplinkybės leidžia, išklausti šv. Mišių.

2. Kiekvieną mėnesį: eiti išpažinties ir prie šv. Sakramentų kiekvieną savaitę. Dalyvauti kuopos susirinkimuose. Prisi-dėti, jeigu išgalima, savo skatiku bendrųjų vienuolijos reikalų aprūpinimui.

3. Kiekvieną metą: Pasninkauti iš va-karų prieš šitas šventes: Nekalto Švenč. Dievo Motinos Prasi-dėjimo (7 dieną gruodžio) ir prieš šv. Pranciškaus dieną (spalių 3 dieną). Rupintis atlikti nors trum-pas rekolekcijas.

4. Visuomet: pildyti Dievo ir Bažnyčios įsakymus. Nešioti Tretininkų Santvarkos škaplierius ir juostelę. Vengti puoš-nunų drapanose ir rupintis gyventi sulig savo luomu galimybėmis. Vengti šokių, te-atrų ir visokių netinkamų pasilinksmini-mų. Buti blaiviu valgyje ir gėrimuose. Teikti gražaus pavyzdžio nuosavai šeimynai ir rupintis gerais darbais. Šalinti iš namų netinkamus raštus ir remti katalikiškąją spaudą, išsirašant ir skaitant sau tinkamus ir skirtus knygas ir laikraščius. Kiekvienas tretininkas ir tretininkė Amerikoje turi rupintis imti ir skaityti santvarkos reikalams skirtą laikraštį "Laivą" ir jį platinti savo pažįstamų tarpe. Nuolatos gyventi sutikime ir tarp visų palaikyti meilę ir vienybę. Niekuomet neprisiegoti, nebent tai būtų visiškai reikalinga. Vengti nemandagių kalbų ir išsireiškimų. Lan-kytis mirusiojo nario šermenyse ir už jo vėlę sukalbėti dalį ražančiaus. Kunigai turi atminti mirusius narius per šv. Mišias; pasaulionys per šv. Komuniją. Ne

Krikščionė Vergė.

(Tešinys).

— Garbioji ponia! Tikėk tavo nužemintos vergės žodžiams. Ką aš dainuoju, nėra kokios tau rašytos poezijos. Kaip aš, bemokslė mergaitė, bučiau galėjusi įgauti to slaptingo mokslo, apie kurį tik čia atkeliavusi išgirdau? Da mažiau jos pavartotos išreikšti tiems jausmams, prie kurių jos taikoma. Neturėdama nieko, skirta likti, greičiausia, visą mano gyvenimą vergė, kokiam dalykui aš galėčiau pavesti ir skirti mano širdį? Aš gerai žinau, kad aš be nusi kaltimo nieko savavaliai negaliu daryti. Aš esu tavo vergė, aš visa tau priklausu; mano pati gyvybė yra tavo rankose. Visas mano troškimas patikti tau, ir aš laiminga tai atsiekus. Leidžiant, aš dainavau mano tėvynės dainas, kurias prie mano lopšio mano motina nyriavo, o aš prie tavo vaikelių lopšio.

Jos mano turtas, kurį aš atsigabėčiau čia. Šale laimės tarnauti tau, jos yra vienatinė mano paguoda. Bet, jei tokis tavo, poniute, noras, aš jų daugiau nedainuosiu.”

Šie žodžiai labai sujaudino Juliją. Jai širdį sopėjo, kad ji taip skaudžiai užgavo nekaltos vergės širdį. Jau ji jautė, kad šale tų, taip gražių, Rufinos širdies ypatybių, negali būti nieko blogo. Bet norėjo sužinoti visą tiesą iki galui. Todel ji tarė:

— Rufina, ar tu pažįsti vergą Revokatą, kuris čia kartais savo pono rei-

kalais atsilanko? Ar tai tiesa, kad judu privačiai kalbatės ir tos kalbos užsitiesia perilgai? Toki dalykai neleistini ir jie gali tave pražudyti. Mesk iš savo galvos tą Revokatą, apie kurio dorą ir budą aš nieko nežinau.

— Maloni ponia! Aš ir šią duką pasirijusi padaryti ir jausiuosi kalta, jei nepaklausyčiau; bet, jei man leisi kalbėti, aš noriu ištarti kelis pasiteisinimo žodelius. Aš turiu pasakyti, kad Revokatas buvo mano prietelius nuo mano kudukystės. Ta pati diena ir šalis matė mūsų gimimą, vienas stogas dengė mūsų lopšelį, ta pati krutinė abudu mudu maitino. Mudu gyvenova ir augova kartu ir manėva, kad tik mirtis mudu perskirs. Kritusi nelaimė perskyrė mudu beveik kudukystėje. O brangi ponia! Revokatas, kurio, gal but, daugiau jau nebematysiu, yra kudukis mano motinos. Ji nešiojo mudu abu savo ysciuje ir sykiu pagimdė. Ar nepastebėjai, ponia, kokis nepaprastas mudviejų panašumas? Visi sako, kad niekas nematė tokio panašumo tarp brolių ir seserų.

— Duok, Rufina, savo ranką. Esi kilni mergaitė. Tikiu į tavo nekaltumą. Dovanok, kad savo įtarimu padariau tau skausmą. Nuo šios dienos neesi vergė, bet esi mano draugė. Padėsi man auklėti mano vaikelius. Tu juos myli, o jie myli tave. Mano Viviai tik ir rupi aš ir tu. Tu buvai taip jai gera, kada ji sirgo. Tu neapleidai jos nei valandėlę.

Galì pasitikëti mano ir jos dëkingumu. Eik, susitik su savo broliu kodažniausia. Kalbëk kur ir kiek nori. Noriu, kad tai galëtum daryti be kliučių ir užpuldinëjimų. O nedori tavo skundikai šiandien patirs skaudžią bausmę.

— Tenužengia ant tavo galvos visokis palaiminimas, geroji ponja. Aš dabar jaučiuosi labai laiminga, kad tiki į mano nekaltumą ir leidi man matytis su mano broliu. Bet tamsus debesis užtemdys šios mano laimės skaisčią šviesą, jei nebus atleista mano draugams. Kuomet jie skundë, jie turëjo mintyje jusų namų gerovę ir garbę. Jie apsiriko, kitaip suprasdami mano elgesį, negu buvo ištikrųjų. Dovanok jiems, ponja, ir niekuomet nepasakyk jiems, kad dėl mano prašymų jiems atleidai.

— O kilnios širdies, mergaite, kaip aš galiu neišklausti tavo prašymų? Kas tau parodë kelią į mano širdį? Kokioje mokykloje tu išmokai tokio stebëtino ir prakilnaus mokslo? Aš stebiuosi į tave žiurëdama ir man širdį spaudžia, jogei aš neturiu jëgų tavo dorybes praktikuoti. Kaip! Tavo draugai ir draugës iš pavydo, tyčiomis sugalvojo tą baisų ant tavęs skundą; jie rengë tau pražutį, nors tu jiems nieku, mažiausiu dalykëliu, nenusikaltai, o tu klupsčia maldauji jiems dovanojimo, tu juos rupiniesi išteisinti. O stebëtina mergele! keista, nesuprantama man jusų krašto filozofija.

O, beje, beje! pasakyk man savo tautos vardą. Papasakok man savo istoriją. Atidengk man tą gilią paslaptį, kuri tave apsupus laiko!

— Mano istorija, kilni ponja, neturi savyje nieko tokio, kas galëtų sudominti tavo aukštą supratimą; tai istorija šio pasaulio menkučio sutvërimo, kuris praeina nepastebëtas ir išnyksta niekeno neatmenamas. Sprendžiant iš ilgumo kelionës, kurią atlikau iki Kartagos, kur turiu laimę tau tarnauti, mano šalis turi buti gana toli nuo čia. Bet, ką man turi rupëti mano šalies tolimas, kuomet aš jos daugiau nebematsysiu?

Aš gímiau pačioje šiaurinëje Galijos (Francuzijos) dalyje, netoli Britanijos (Anglijos) salų, į kurias, kaip pasakodavo, Julijus Cesaris perkëlë savo armijas, pirmiau užkariavęs mūsų kraštą. Visa, ką aš girdëjau maža budama nuo savųjų, tai rymiečiai mus vadino barbarais. Bet kodėl taip vadino, tai nežinau.

Mano tëvas buvo senas kareivis. Jis Revokatui ir man pasakodavo apie mūsų tautiečių karinius žygius, apie tai, kaip jie vieną kartą buvo paëmę net pačią Romą.

Aš buvau tada visai jauna ir šie dalykai man nerupëjo. Aš juos beveik ir pamiršau. Labiau mane sudomino tie dalykai, apie kuriuos man pasakojo mano motina. Juos aš daug geriau atsimenu.

Buvau dešimties metų, kada netekau savo tëvo. Neteko net buti prie jo mirties valandoje. Jis buvo ištikimas vienam kilniam ir šventam dalykui, ir už tai vieną dieną, jis tapo apkaustytas retëžiais, išvilktas iš savų namų ir kelios dienos vëliau nukirstas budelio kirviu.

Liko mano motina našlė, neturtin-
ga, apsunkinta dar dviem mažais vai-
kais. Ji dirbo labai sunkiai, kad išmai-
tintų save ir mudu. Vargas, sunkūs dar-
bai greitai parbaigė josios jėgas. Ji nu-
keliaavo į geresnįjį pasaulį.

Likova mudu du jaunu našlaičiu.
Skolininkai užpuolė mudu. Jie pardavė
mums likusį turtą, bet jo neužteko ap-
mokėti skoloms. Tai sulyg šalies įsta-
tymų jie galėjo ir mudu parduoti. Taip
įvyko.

Parduoti Kartagon.

Teko pasakyti sudiev mūsų mažam
nameliui, kuriame užaugau, tam darže-
liui, kuriame darbavaus, savo tėvų ka-
pams, galutinai, ir visai savo tėvynei.

Mudu pasodino ant laivo, kuris ke-
liavo Afrikon. Kelionė buvo labai ilga
ir pilna baisių pavojų. Iškilio baisiau-
sios audros; nuolat grumojo pavojus
mūsų laivui, o kartu ir mūsų gyvybei.
Bet mirtis nebuvo baisi man ir Revo-
katui. Priešingai, mes jos laukėme, kad
ji mus išliuosuotų nuo vergijos, kuri
mus laukė. Bet dangaus valia buvo, kad
mudu išliktova. Pasiekėme Kartagą. Čia
mus pardavė. Mūsų maldavimai ir aša-
ros, kad mudu parduotų vienam ponui,
niekeno širdies nesuminkštino. Mudu
perskyrė. Aš tapau tavo garbios moti-
nos verge, o Revokatas teko kitam.

Tai mano istorija. Ji tokia prastu-
tė, kad neverta keno nors dėmesio.

— Klysti, Rufina. Nuožmios ir ne-
užpelnytos nelaimės, kurios palietė ju-
sų šeimyną ir tave pačią, labai pagau-
na mano širdį ir kelia joje daug užuo-
jautos. Dievai nedavė man širdies plie-

no ar akmens. Nelaimės visuomet iš-
šaukia manyje užuojautą, nežiurint ant
keno galvos jos krinta.

Bet kalbėk toliau, Rufina. Diena
jau baigiasi, o dar tu nepatenkinai ma-
no žingeidumo. Atsakyk mano klausi-
mus atvirai. Kas per dainos, kurias tu
dainuoji? Kokis poetas jas parašė? Ko-
kioje mokykloje tu išmokai tos filosofi-
jos, kuri tau liepia prašyti dovanojimo.
tiems, kurie norėjo tavo pražuties?

Tėvynės Giesmės.

— Maloni ponia! Lengva man bu-
vo pasakyti apie save, iki aš tapau ta-
vo vergė, bet toliau aš jaučiuosi per-
menka išreikšti tau savo mintis. Vienok
aš stengsiuosi tai padaryti. Tavo pro-
to kilnumas padės tau dapildyti, ko
truks mano aiškinimui.

Aš niekuomet nedalyvavau jūsų
religinėse apeigose jų šventinyčiose.
Galijos religija, o ypatingai mano gim-
tinio krašto, tai visiškai kita, negu Kar-
tagos. Aš manau, kad jūsų šventinyčio-
se šale aukojimų vartojamos giesmės,
himnai, kuriuos gieda jūsų kunigai, o
gal ir žmonės.

Nuo pat jaunystės pas mus moko-
ma mūsų religijos giesmių ir himnų,
kurie, bręstant protui, darosi supranta-
mesni ir pasilieka tikra mūsų sielos pa-
guoda. Jas gieda vyrai, eidami paskui
arklą ir jaunos moterys ir mergaitės,
atlikdamos namų liuobą. Jų atbalsiai at-
siliepia tarp mūsų kalnų, pripildo klo-
nius ir banguoja per lygius laukus. Na-
kties tyloje jos skamba iš lupų piemenė-
lių, kurie saugoja laukuose savo ban-
das.

Katalikų Pasaulys

RUSIJA. — Bolševikų valdžia, panaikinus visokias tikybinės apeigas, paskelbė, kad vedybos yra nereikalingos, kad susiėję vyras su moterimi gali gyventi kaip jungtinių sutuokti, bent tikrai neišrodys, kad tai būtų "laikas ar pasitaikomas sugyvenimas". Joki divorsai nereikalingi. Kuomet nusibosta sugyventi ir nepatinka, gali sau persiskirti. Šitas įstatymas ne visų sutiktas lygiai. Liaudis griežtai atsako jį priimti, nes jiniai jaučia, kad su vaikais bus dideliausi keblumai. Liaudis įvairiose vietose laiko mitingus ir siunčia valdžiai protestus, reikalaujama, kad senasis vestuvių budas būtų paliktas. Sulig nauja mada tautoje prasideda poligamija, kuri civilizuoją šalį pavertė į laukinių bei kultūros žmonių gyvenimą. Rusija vienu užsimojimu pereina iš civilizuojų tautų į laukinę. Dviejų mėnesių sugyvenimas sudaro šeimyninį gyvenimą ir todėl vaikai gimusieji iš tokio trumpo sugyvenimo priklausys tėvams. Vienu žodžiu pilniausia šeimynos suirutė ir minios našlaičių, kurie be išauklėjimo virs piktadariais ir pražudys visą tautą ir tą pačią valstybę.

VOKIETIJA. — Šitoje šalyje įvairiose vyskupijose prasidėjo judėjimas laikyti rekolekcijas tam tikrose misijonierių skirtose vietose. Tasai judėjimas turėjo tokio didelio pasisekimo, kad dabar jau steigiamas tam tikras sekretorijatas, kuris rupintusi tą mintį paskleisti kuo plačiausia. Antra, to sekretorijato užduotis bus rinkti aukas tiems, kurie nesugeba apmokėti pragyvenimo išlaidas. Rekolekcijos turi didelės reikšmės žmonių gyvenime; jos begaliniai pakelia dorovę žmonių.

— Berlyno katalikai iškėlė prieš socialistų valdžią didelį protestą. Juos remia visi Vokietijos katalikai. Vieną dieną buvo paduota pusė milijono parašų valdžiai, reiškiančių protestą už tai, kad valdžia nutarė pastatyti vienas mokyklas ties gražiąja šv. Mykolo bažnyčia.

Tokiu budu nužeminama vietos vertė ir pagarba. Tikrai kuomet visos šalies katalikai sukykla, tuomet ir valdžia turi nusileisti.

— Vokietijoje šiuo laiku yra 395 katalikų laikraščiai. Beveik tiek pat jų buta prieš karą. Tokiu budu katalikiškoji spauda Vokietijoje nesumažėjo.

ŠVEICARIJA. — Tarp Italijos ir Šveicarijos yra Alpių kalnai, labai aukšti; juos sunku pereiti. Tarp jų yra vienas kelias, bet ir tas pats labai pavojingas. Čia ant tų kalnų viršūnių yra šv. Bernardo vienuolynas, kurio vienuoliai padeda keleiviams jų sunkioje kelionėje. Dabar čia neseniai atsitiko nelaimė. Kuomet dešimtis vienuolių ėjo savo pareigas, ieškodami snieguose keleivių, nuslinko nuo kalno dideli ledai ir penkis vienuolius parbloškė. Pradėta juos gelbėti. Du liko išgelbėtu, trys žuvo. Tai didelio pasišventimo aukos. Jie čia gyvena dideliame šaltyje savo visą gyvenimą, nes ant kalnų visuomet žiema, nuolatinis sniegas. Jie tarnauja keleiviams iš pasišventimo, nes keleiviai už tai jiems nieko nemoka, ne daug atsiranda tokių, kurie kiek gausių jų patarnavimą apmokėtų. Jie žinoma negalėtų išgyventi, bet juos remia šveicarų valdžia. Toksai susisiekimo budas tai pačiai valdžiai yra daug pigesnis, negu samdyti tam tikrus darbininkus. Bet taip pasišvesti tegali tikrai vienuoliai.

Vienybėje darbą sunkiausią nudirbsi,
Vienybėje taką matysi — neklysi,

Vienybėje vargo, brolau, neturėsi,

Vienybėj iš darbo greit naudą regėsi.

Vienybė tamsumą išblaško, išvaiko,

Tautas, jų tvirtumą pasaulyje laiko;

Tas, mielas broleli, tik stok į vienybę —

Suteiksi tėvynei didžiausią galybę!

MUSŲ DARBAI

Skaitytojų Balsai.

Amerikos Lietuvių Kolegijos Rėmėjų Centras dažnai gauna iš skaitytojų ir aukotojų laiškų, kuriuose pareikšta gražių minčių. Tie laiškai yra įdomus savo turiniu ir plačiai visuomenei. Todėl bandysime laikas nuo laiko kai kurių laiškų ištraukas talpinti „Musų Darbų“ skyriuje.

„Tamstų laišką, kuriame mane kviečiate surasti daugiau kolegijai rėmėjų, aš gavau, ačiu. Su mielu noru tai padaryčiau, jeigu būtų musų Sycamore mieste lietuvių, bet jų čionai nėra. Mes tik vieni likimo nubausti kol kas gyvename ir turime renti svetimtaučių bažnyčias ir mokyklas. Prie savųjų mes tegalime prisidėti tik trėputį... Aš čia noriu parašyti Jums keleta žodžių kas link tvarkos airių parapijoje, prie kurios mes priklausome. Gal būtų pravartu ir lietuvių parapijose taip įvesti.

„Mums prieš Naujus Metus išdalino skrynutes su konvertais dėl visų metų sekmadienių ir mažiausia paskirta duoklė 25 cent. nuo asmens, bet yra tokių, kurie duoda po dolerį ir iš paprastų darbininkų. Kalėdoms, Velykomis ir anglims vėl išdalina tam skirtus konvertus. Kitoms duoklėms nėra paskirta kiek, bet klebonas ragina, kad neskupautų. Atsiranda žmonių, kurie duoda po \$20, \$10, \$5 ir t. t. O kad ką didesnį bažnyčiai perka ar taiso, tai buna ypačiai rinkliava. Prieš pora metų statė mokyklą. Kiekvienam buvo uždėta \$50. Na dėl to žmonės nepabiednėjo, o pažangą didelę padarė. Trijų metų bėgyje kleboniją pertaisė, bažnyčiai naują stogą uždengė, naujus vargonus įtaisė, plytinę puikią mokyklą su svetaiše ir seserims namus pastatė. Parapijonų gi yra tik 130 šeimynų.

„Ar ne puiku? Lietuviai irgi galėtų

gausiau savo bažnyčioms ir mokykloms duoti, tik klebonams reikia juos paraginti. Su gilia pagarba — Elena Zalogienė, Sycamore, Ill.

„Gerbiamieji, man teko daug sykių pas blogus žmones užėiti, kuomet platina katalikišką spaudą, tai jie man atsako, kad „mes savo priešų neriamame“. Kuomet nueini pas tautininkus, irgi tas pats. Jie sako: mes ne tos pusės“. Delko musų katalikai neatbunda iš miego ir nepradedą susiprasti? Jie irgi turėtų atsakyti: „mes savo priešų neriamame!“ O kiek yra musų žmonių, kurie skaito ir remia bedievišką spaudą ir priklauso į bedieviškas draugystes. Kad būtų galima nors koku būdu įtikinti musų žmones katalikus kiek daug blogo jie daro, taip elgdamiesi! Jeigu musų žmonės susiprastų, tai mes visiems bedieviams kelius užkirstume kaip jie mums kad užkerta. Ne gana to, jie atitraukia musų žmones nuo tikėjimo ir doros. Iš Lietuvos visi atvažiavo geri, o dabar jau išklydo, nekenčia savo brolių lietuvių, nemyli Dievo. Jie jau suklaidinti. Girdėjau katalikus sakant „mane blogi laikraščiai nesuklaidins!“ Ne vienas anuomet geras katalikas taip kalbėjo, bet šiaudie jisai yra jau baisus bedievis. Galia, kad mes turime per maža darbuotojų, kurie platina katalikišką spaudą. Maža tokių, kurie mus brolius ir seseris lietuvius prie gero trauktų — skaityti katalikiškus laikraščius, rašyti į katalikiškas draugijas. Kiekvienas geras katalikas tai turėtų daryti, tuomet mažiau musų tarpe būtų bedievių. Su aukšta pagarba — P. Kundrotas, Philadelphia, Pa.”

Remėjai:

M. Pašvinskienė, Ind. Harbor, Ind. D. už.	1.00
J. Baleika, „ „	1.00
Aleks. Raštutis, „ „	1.00

L A I V A S

77

Ver. Balatorienė	"	"	1.00	O. Daugirdienė, Shenandoah, Pa.	Rem.	3.00
M. Mikalauskienė,	"	"	1.00	B. Galusevičius, Worcester, Mass.	"	5.00
B. Juodis,	"	"	3.00	Kun. A. Ežerskis, Forest City, Pa.	D. už.	5.00
Rev. K. Bičkauskas,	"	"	5.00	P. Alekna, Chicago, Ill.	"	5.00
J. Joeys,	"	"	3.00	O. Vazonienė, Hartford, Conn.	Rem.	2.25
St. Eibinskaitė,	"	"	1.00	O. Ragauskas,	"	2.25
D. Bagdonas, Chicago, Ill.	"	"	3.00	A. Babickienė, Brooklyn, N. Y.	"	3.00
Butkienė, Ind. Harbor, Ind.	"	"	1.00	O. Navikienė, E. Walpole, Conn.	"	3.00
O. Eišminskienė,	"	"	1.00	B. Adomaitienė, Norwood, Mass.	"	3.00
K. Bacevičienė,	"	"	1.00	G. Gudaitis,	"	5.00
O. Mosteikaitė,	"	"	1.00	K. A. Viešula,	"	5.00
O. Jurgutienė,	"	"	1.00	R. Kariulienė,	"	Rem. 3.00
O. Gudienė,	"	"	1.00	D. Čiubetienė,	"	Rem. 3.00
J. Radevičius,	"	"	5.00	P. Matonis,	"	Auka 1.00
A. Rudaitienė,	"	"	1.00	O. Paznokiūtė,	"	1.00
O. Gušienė,	"	"	1.00	V. Valis, Cleveland, O.	D. už.	3.00
P. Juškienė,	"	"	1.00	B. Kancevičiūtė, Waterbury, Conn.	"	7.00
T. Budvjkienė,	"	"	1.00	R. Karsokienė, Lawrence, Mass.	"	5.00
O. Vaitkienė,	"	"	0.50	S. Musteikaitė, Chicago, Ill.	Rem.	3.00
V. Rutkauskienė,	"	"	1.00	J. Jakusevičius, Lorain, O.	D. už.	5.00
J. Guščius,	"	"	5.00	R. Byliūtė, Bayonne, N. J.	"	5.00
V. Skripkiunas,	"	"	1.00	A. Shultz, Camden, N. J.	"	1.00
P. Vaišnora,	"	"	1.00	A. Skieienė, Cicero, Ill.	"	5.00
Z. Šalkauskas,	"	"	5.00	A. Bukantas, Melrose Park, Ill.	"	10.00
K. Vaišnora,	"	"	1.00	J. ir B. Naujokai, Chicago, Ill.	"	5.00
A. Eismians,	"	"	1.00	J. Girskenė, Chicago, Ill.	Rem.	3.00
P. Vinskis,	"	"	1.00	P. Šliogerienė, Chicago, Ill.	Amž. Rem.	50.00
A. Matulevičius, Shenandoah, Pa.	"	"	6.00	P. Šliogeris,	"	D. užd. 5.00
J. Morkunas, Manitoba, Canada	"	"	1.00	P. Zukas,	"	2.00
J. Svirskas, Worcester, Mass.	"	"	5.00	J. Saunoras,	"	1.00
S. Yango, Cambridgeport, Mass.	"	"	5.00	M. Pilipavičienė,	"	1.00
J. Gribas, Auburn, Ill.	"	"	5.00	G. Masalskis,	"	1.00
J. Paukštis, Indianapolis, Ind.	"	"	1.00	J. Mackiewicz,	"	2.00
M. Lankevičius, Baltimore, Md.	"	"	5.00	St. Budzinauskas,	"	3.00
M. Žalionienė, New Britain, Conn.	"	"	1.00	V. Radzevičius,	"	2.00
Brostvininkų Dr-stė, Spring Valley, Ill.	"	"	3.00	A. Kaminskās	"	3.00
M. Bulota, Kearney, N. J.	"	"	3.00	A. Šimkus	"	1.00
P. Čeginskas,	"	Rem.	3.00	J. Dobrovolskis	"	2.00
J. Simaninas,	"	"	3.00	A. Kalasinskienė	"	1.00
A. Rubliauskaitė, Chicago, Ill.	Rem.	"	5.00			
A. Poškiūtė, Newton, Mass.	"	"	3.00			
J. Jančius, Lawrence, Mass.	"	"	5.00			
P. Pranekevičienė, New Britain, Conn.	"	"	5.00			
T. Balčiuniūtė, Newark, N. J.	"	"	5.00			
S. Šidlauskas, Roseland, Ill.	"	"	6.00			

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Geradariams nuoširdžiai dėkoja.

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kas per vieni tie Evangelistai, kurie parašė šv. Evangeliją? Ar jie buvo Kristaus mokiniai?

J. J. Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Viso yra keturi šv. Evangelistai. Jūdviejų du šv. Matas ir šv. Jonas buvo Kristaus Apaštalai. Šv. Morkus buvo vienas Kristaus mokinių. Jisai darbavosi kartu su šv. Petru ir Evangelijoje surašė taip kaip šv. Petras kad mokė žmones. Šv. Lukas Kristaus nepažino. Jisai surašė tai, ką jam papasakojo švenč. Panelė Marija ir Apaštalai. Jisai pats buvo šv. Pauliaus mokinys ir draugas jo kelionėse, skelbiant Kristaus mokslą tautoms.

KLAUSIMAS. — Kodel, švenčiant Švenčiausio Sakramento atlaidus, juos tesiama net 40 dienų? Ar tos valandos primena kokią tikėjimo paslaptį?

J. K. Brooklyn, N. Y.

ATSAKYMAS. — Taip, tos valandos primena tikėjimo paslaptį. Jos mums primena tas 40 valandų, kuomet, Išganytojui mirus ant kryžiaus, Jo siela nuženge į pragarus ir tiktai po 40 valandų vėl susivienijo su kunu ir iškilmingai Velykų ryte prisikėlė iš numirusių.

KLAUSIMAS. — Žmogus, apsigovęs, eina išpažinties. Jisai prižada skriaudą sugražinti ir gauna nuo kunigo išrišimą. Bet, nors pilnai gali, skriaudos nesugražina ir vis eina prie Sakramentų, apie tai nieko kunigui neminėdamas. Ar tokios jo išpažintys šventvagiškos?

J. L. Pittsburgh, Pa.

ATSAKYMAS. — Čia reikia buti atsargių, kad nepadaryti klaidos per greitai žmogų pasmerkiant. Jeigu jam pasakyta iki kuriam laikui reikia skriauda atlyginti ir jisai tai nepadaręs eina prie Sakramentų, nors lengvai galėjo prižadą išpildyti, jo išpažintys yra šventvagiš-

kos. Bet jeigu kunigas nepažymėjo laiko ir žmogus eina prie Sakramentų su ta mintimi, kad kuomet jam pasitaikys artyma proga, tai jisai tikrai atsilygins, jo išpažintys yra geros. Visa tokiuose atvejuose priklauso nuo žmogaus intencijos ir nuo galimybės greitai laiku skriauda atlyginti.

KLAUSIMAS. — Ar šv. Tėvu negali buti kitoks katalikų kunigas kaip tik italų tautos?

N. K. Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Šv. Tėvu bali buti "kiekvienas geras katalikas vyras". Todėl gali buti kokios nors tautos kunigas. Seniau buvo šv. Tėvais įvairių tautų vyrai. Dabartiniais laikais, dėl politinių aplinkybių ir nesusipratimų, kuomet panaikinta Bažnytinė Valstybė, kardinolai rupinasi išrinkti žmogų italų tautos, kad nekiltų tarp tautų politinių perversmių. Bet toksai stovis yra tiktai laikinas.

KLAUSIMAS. — Ar seniau Katalikų Bažnyčia nemokino, kad švenč. Panelė Marija yra nekaltai pradėta? Tik sulyginant neseniai Bažnyčia apšaukė Ją nekaltai pradėta.

"Laivo" skaitytojas.

ATSAKYMAS. — Kad švenč. Dievo Motina Panelė Marija yra nekaltai pradėta Bažnyčia visuomet žinojo ir kitaip žmonių nemokino. Šventieji Bažnyčios Daktarai tai aiškino įvairiais būdais, bet Bažnyčia savo minties nebuvo tarusi. Paprastai Bažnyčia tokiuose atvejuose nieko nesako iki kol koksai priešas pradeda kokią nors tikėjimo paslaptį neigti; tvirtinai, kad taip nėra. Tuomet Bažnyčia paskelbia visiems žmonėms kaip ir kokiu būdu dalykas stovi ir koksai yra tikras Katalikų Bažnyčios mokslas. Taip buvo su įvairiomis Katalikų Tikėjimo paslaptimis, taip lygiai įvyko ir su Nekaltojo Prasi-
dėjimo paslaptimi.

LIETUVOS ŽINIOS.

— Kaune prie naujos valdžios nurimo plėšimai, užpuolimai.

— Vyriausiuoju kariuomenės vadu paskirtas generolas S. Žukauskas.

Pavasarininkų suvažiavimas. Gruodžio 12 d. Mariampolėje įvyko Rajono kuopų atstovų

suvažiavimas. Susirinko apie 100 atstovų. Aptarta planai naujiems darbams: kuopelių organizavimas, knygynų steigimas, spaudos platinimas. Išrinkta, geriau paliktasenoji, Rajono Valdyba.

Mūsų karžygiai. Atvykus į Kauną iš Jonavos 18 gruodžio, radau brangius kareivėlius mieste einant sargybą. Naktis, šalta... Negalė-

JEIGU NORI ŽINOTI.

Kas dedasi Didž. Britanijoje ir kitur; kaip gyvena Britanijoje lietuviai išeiviai, koks jų gyvenimas ir kultūrinis plėtojimasis.

SKAITYK "IŠEIVIŲ DRAUGĄ"

"IŠEIVIŲ DRAUGAS" yra tai vienintėlis lietuvių leidžiamas laikraštis Didž. Britanijoje. Išeina kiekvieną šeštadienį. Tarnauja lietuviams išeiviams gyvenantiems Didžioje Britanijoje.

"IŠEIVIŲ DRAUGAS" talpina įvairias žinias kaip iš lietuvių gyvenimo užsieny, taip ir Lietuvoje.

"IŠEIVIŲ DRAUGAS" talpina įvairias apysakas, feljetonus, įvairius straipsnius, iš svetimų kalbų vertimus, ir šiaip visokių lengvų pasiskaitymus, todėl yra mylimiausias darbo žmonių laikraštis.

JO KAINA VISUR VEIK TA PATI:

Didžioje Britanijoje: Metams 12 šilingų, pusei metų 6 šilingai, 3 mėn. 3 šilingai ir 6 penai.

Amerikoje: Metams 3 doleriai pusei metų \$1.50 c., 3 mėn. 90 centų.

Lietuvoje: Metams 24 litai, pusei metų 12 litų, 3 mėn. 7 litai.

P. S. Bet atsižvelgiant į sunkią Lietuvos gyventojų padėtį, darbininkams, smulkiesiems ukininkams ir moksleiviams laikraštis bus siuntinėjamas už pusę kainos: metams — 13 litų ir pusei metų 7 litai, — jei užsisakys čieliams metams ar jų pusei per gruodžio ir sausio mėnesius.

Redakcijos ir Administracijos Antrašas:
"IŠEIVIŲ DRAUGAS",
 281 A. Eglinton Str. Glasgow, S. S. SCOTLAND.

damas nieku kitu pagelbėti, nuiprkau nois pa-
pirosų 12 pakelių ir išdalinau. Suskaudo man
širdį, kodėl aš negaliu jų vietoje stovėti. Mano
akyse jie atrodė tikrais didvyriais, nes apgynė
Lietuvą nuo bolševizmo; ir aš tokiu norėjau
buti, bet negaliu... Dar pasiūdomavau, ar pa-
jėgsią išlaikyti taip sunkią našą, — atsakė
kad verčiau mirsią, o neatiduosią Lietuvą bol-
ševikams.

Iš saulėjų veikimo. Š. m. gruodžio mėn. 5
d. įvyko 117 š. būrio narių visuotinas susirin-
kimas. Nariai skaitlingai dalyvavo. Susirinki-
mas praėjo gyvai. Aptarta Š. S-gos namams
rinkliava. Išrinkta Savyšalpos Sekcijos vedė-
jas, Januška. Pagiedojus Tautos Himną, nariai
pakilusiu upu išsiskirstė.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei
jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasde-
šimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium
taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po to-
bulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER
VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir
tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:
"Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti
TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek
iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill.
didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo popu-
liariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra
geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner-
viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.)

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Draug" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.